

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 55-88.

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNOVELDE-UTCA 8. Telefon száma 51-66.

Mai számunk főbb közleményei: Veszélyek: Magyarellenes tüntetés, Kisebletünk, A Györgyevics-kormány vád alá helyezése.

Magyarellenes tüntetések.

(Sz.) Megkezdte Brassó. Ezt követte Nagyszében. És a vakmerő, gonosz példán felbuzdulva, Fehértemplom város törvényhatósága is tüntet a magyar állam ellen.

Világos, hogy Brassó, Nagyszében és Fehértemplom városok törvényhatóságai mindezt elkövették. Mit tett ez ellen a magyar kormány? Teljességgel semmit.

A magyar parlament csaknem négy esztendővel ezelőtt törvényt szavazott meg a magyarországi helynevek magyarosításáról.

Semmiféle álnok magyaroztatással nem lehet tehát elvitatni azt, hogy Brassó, Nagyszében és Fehértemplom városok törvényhatóságai egyenesen a magyar állam törvényhozásának és a törvényhozás egyik faktorának, ő felségének a királynak világosan kifejezett akarata ellen demonstráltak.

De Széll Kálmán politikája megnövesztette a magyar állam ellenségének szarvait. Már maga az az eljárás, a mit a kormány követ a három esztendővel ezelőtt szentesített törvény életbeléptetése dolgában, egyenesen provokálja a nemzetiségeket a legvakmerőbb fellépésekre.

zettel meggyőzhették a mult idők eseményei, hogy a nemzetiségek akkor is szándékosan félremagyarázták az engedékenységet, mikor ennek motívuma csakugyan a nemzet nagylelkűsége volt.

A kormány a helyett, hogy a maga hatáskörében élve hatalmával, megtette volna a törvény életbeléptetése dolgában a szükséges előkészületeket, elkövette azt a bárgyúságot, hogy a törvényhatóságoktól kérdezgeti: mi legyen a városok hivatalos helyneve?

Az egész komédiából pedig, a mi így lejátsszódik, azt a keserves meggyőződést meríthetjük, hogy a magyar állam átkozottul gyöngye valami. Átkozottul gyöngyözött a politika, mely örökösösen az állami tekintély nagyságát, e tekintély fokozódását kürtöli, hogy hazudozásával magának népszerűségi csinaljon.

Budapest, szeptember 18.

Miniszterek a királynál. Ő felsége ma délután hosszabb magánkhalálgatáson fogadta gróf Goluchowski közös külügyminisztert, majd Körber miniszterelnököt.

Főispánok menesztése. Már közöltük azt a politikai körökben elterjedt hírt, hogy Fabian László aradvármegyei főispán, — egyike azoknak a főispánoknak, a kiket a nemzeti párt paktum idején indokolt, — beadt a lemondását a legutóbb tartott minisztertanács márc. 15. i. fogadta demisszióját.

Gróf Benyovszky Sándor beszámolója. Gróf Benyovszky Sándor, a solti kerület képviselője, legközelebb beutazta kerületét és megtartja beszámolóját.

Az osztrák politikai helyzet. Bécsből táviratozta tudósítónk: A német pártok vezérének mai konferenciáján kétségtelen bizonyossággal kitént, hogy a német pártok között teljes az egyértelműség és hogy az addigi organizációhoz feltétlenül ragaszkodnak a német ellenek.

A szocialdemokraták a néppárt ellen. A fővárosi szocialdemokrata munkások legközelebb két nagy tüntetést rendeznek a néppárt ellen.

Közéletünk.

Minos királynak, a legendák csodás zsarnokának palotáját kiassata romjából Evans archeologus. Nem azt az utvezető palotát, melyről kifelé csak a szerelem ügyöltö fonal vezetett, hanem magát a királyi házat, melyben Krétának híres zsarnoka lakott.

Előkerültek a romok aloe nemcsak az egykori épület alapjai, hanem egész falak, melyek épen tartott fenn számunkra az idő, s e falakon épen maradtak meg a festmények is. Meg pedig ékes, művészi ízlésű társulatok festmények, melyek a mellett tesznek tanúságot, hogy abban a régi világban — ki tudja hányban Krisztus előtt — úgyigen tudtak már kezelni az esztét.

E festmények hőseit ábrázolnak renegó sasakarrájosan s őket művészi ésszel festették. Ruházatuk, tartásuk s a környezet arról tanúsodik, hogy ezek az alakok ismeretek már az élet különböző kényelmét, meg voltak a magok igényei, s nem barbar módra éltek.

Különös, s felette érdekes dolog ugye, hogy ennek a mythos alaknak, a bikaszörű Minoznak (Mnótaurus) a palotája előkerült, s bizonyoság tesz a mellett, hogy ez a mese lény, kit alvilági haró gyanant tiszteltek a későbbi időben, s a kinek állítgat emberáldozatokat hozott Troja ideje előtt az atheni nép: a valóságban is létezett, mert ime haza is volt, a melyben lakott.

Es e tekintetben az egész történelmi forrásaink. A modern történelmi egyszerűen mythosnak deklarálják mindazt, a mi a régi idők esk. Szerintük Remus vagy Romulus sohase élt, a régi római királyok csupa meszebb jelképek, de e férfiak nem léteztek sohá, Attila az isten haragját és ostort jelenti, de elő testet nem öltött sohá. A göttingi theologusok iskolája — Baurral élen kimutajta azt is, hogy János apostol sohase létezett. Es bizonyítvány ezek a jó tudósok, hogy a legtöbb történelmi esemény mind csak mese, legenda, mythos. Az alatt pedig sorra elevenednek meg azok az alakok, a kiket már a legenda körébe utalt a régi kor is. Schliemann kiassia Troja romjait, a palotát és a varlakat, a bástyát és a Priamos lakát, s nyilvánvalóvá lesz mindenki előtt, hogy az a város, melyet Homér leirt, tényleg létezett s olyan volt valósággal, mint a minneapolisban lakók.

nőnek ő irta le. Kiassák Mykéné és Argost is a romokból. Előkerülnek a szárazsás kövekől épült falak, melyeket nem tudni, miképen hordottak együvé s ezért gipszok művének tartott az ó-világ, mesének a történelem. Láthatjuk saját szemünkkel az orszlánkaput, melyen Elektra dramai alakja ki- és bejár. Kiassák romjaikból Ninivét és Babilont, napfényre kerül Assurbanipal (Sardanapal) palotája, melyről a biblia beszél s megtalálják az ékiratokban mint történelmi tényeket felemeltve az ó-testamentum legelső legendáit.

S most ime az Athenből évente szüldenőket követelő, csodás szörnyről is bebizonyosodik, hogy ő is élő ember volt valamikor.

Az élet grandiozitása és a történelem nagy tetteinek megörökítése iránt sokkal elevenebb érteke volt az ókor fiának, mint nekünk.

Olyan alkotásokat hagytak maguk után a régiek, melyeknek sok évezred után egész a mi napjainkig megmaradtak romjai, s egyes részei. A római colosseum romjai sok évszázad mulva is hirdetni fogják meg, hogy a római nép nemcsak a jelennek élt, de a jövőnek is.

Az egyiptomi piramisok a mi időnkbe várásolják át a rég leltét korokat. Palmyra és Persepolis romjai régi dicsőség fényét hirdetik ma is.

Mi fog maradni mi utánunk? Mi fogja hirdetni ezer év után, hogy e földön valaha magyar nép lakott?

Hol lesz kezünk munkájának és micsoda nyoma? A legrégebb romjaink is rövid időre nyulnak vissza, s nem sokáig fognak az épszetnek ellenállani.

A római nép aig másfél századig bírta e földet, távoli barbár tartományok tekintete csupán, s most, tizenhat század multán is tele van az ország római emlékekkel.

A mi időnkől talán egy vasuti pályaház kopott márvány-táblája marad meg a romok között, melyre rá lesz vesve (vékonyka füst-aranyozással), hogy épült eszamosujvár-nemzeti báró Daniel Ernő miniszterisége alatt.

Vagy hogy nem is érdemi e kor talán, hogy egyéb emlékek maradjon utána?

A Györgyevics-kormány vád alá helyezése.

Minthogy a Jovánovics-kormány az ügyek átvételkor az összes állampénztárakat üresen találta, kénytelen volt a szerb nemzeti banktól két és fél millió dinárt kölcsön venni, nehogy az államháztartás működése megakadjon. Most, hogy a volt Györgyevics-kormány példátlan felületes hanyagságból némileg a rendes kerékvágásba sikerült jutniok, jötték rá ama bünös pénzügyminiszterek, melyekről tegnapi tudósításomban beszámoltam.

A Györgyevics-kormány könnyelmű gazdálkodása arra indította a Jovánovics-kormányt, hogy egy bizottságot nevezzen ki annak a kiderítésére, mire fordította az előző kormány azt a tíz millió frankot, melyet a mult évben oroszokkal elvett volt a szerb nemzeti banktól; hova tüntek a különféle alapítványok pénzei s a rendelkezési és hitkos alap pénze, melyek még az első felév helyezése előtt eltűntek? A Jovánovics-kormány mindent, a legkisebb részletig meg akar tudni, vajjon mire költötte a Györgyevics-kormány a több mint tizenkét millió frankot, mert nem csak a királynak, de a nyilvánosságnak is be akar számolni a Györgyevics-kormány tékozlásáról.

Hadd hallom csak még egyszer fiam, mit akarsz te? S fölemelte azt a botot. A szarvas nem ludaftalu, Toklyó Miska pedig ludaftalu volt. De azért a szarvas nem ugrik oly gyorsan, mint a mily gyorsasággal Toklyó Miska kiugrott az ajtón. Ennek köszönheti szárazon lett menekülését.

Jött hozzam nagy lélekszakadva s elpanaszolta sorsát. Tudtam én azt előre, hogy ez lesz a sorsa. De mindegy volt már. Most már csak előre kellett menni.

A törvényszabta időben két előkelő tanuval jelent meg Toklyó Miska a jó apát előtt. A jó apát pedig megint csak kiverlte Toklyó Miskát két előkelő tanujával együtt. A minthogy egyebet nem is tehetett jó lélekkel.

De legalább megvolt a bizonyítvány a két tanutól. Rögton ment a bizonyítványnyal a kálvinista parókháira.

Akkor még egy parókhájuk volt a kálvinistáknak a fővárosban. Két híres papjuk volt ott. Az egyik püspök volt, főrendiházi törvényhozó, nevezetes költő, író s szónok, emberszerető nemes szívű jó ember. Ő hozzá küldtem Toklyó Miskát.

A hogy sejtettem, ugy következett be. A törvénytudó nagy püspök rögton kiböngészte Toklyó Miska dolgának gyöngéseit. Kezét megesókolni ugyan nem engedte, sőt Toklyó Miska kezét megzarta barátságosan, de azért így szólott hozzá:

— Örvezdik az én lelkem, hogy te édes felebarátom az én egyházam igaz hívei közé kívánczol, de azért én téged most még az én híveim közé be nem vehetek. Mivelhogy az ország alkotmányát szentül meg kell tartanunk, nekünk és kicsinyeknek egyaránt; — az alkotmány pedig világosan rendel, hogy az, a ki áttérni szándékozik: saját leki pásztoránál jelente ki ebbeli szándékát. A mit te édes felebarátom nem eslekedtél, mert te római katolikus lelkésznek jelentkeztél, holott pedig én a görög katolikus

Házassági viszontagságok.

(Egy híres igyvéd naplójából.) Irtá: Eötvös Károly. III. A világ teremtése hat napig tartott. Eddig tartott az irodabeli jogtudósok szaktanácskozása is. Azután hozzáláttunk a munkához. Különös szerencse lett volna, ha egyenes uton megtaláljuk a keresztlevelet. Ehhez kellett tehát hozzáfogunk először is.

Igazá volt. Volt egy ügyes joggyakornokom. Tudott mindenféle nyelven, még németül is. Adtam neki igazoló levelet s elküldtem Ördög-Ábrányba, Ungvárra és Nagy-Kállóba, keresse fel az egyházak lelkészeit, a városok és községek előjáróit s forgasson fel minden írást, jegyzőkönyvet, anyakönyvet, adóösszeírást, közmunkajegyzéket, bírság-lajstromot, párbérkirovást, jobbjágyok és zsolérek urbáriumát; — így majd talán ráakad a Toklyó névre. Mindenféle hatalmas urhoz szóló ajánló levelekkel is elláttam bőségesen.

Oda járt három hétig s visszajött eredmény nélkül. Nincs Toklyó-familia a világon.

Az egyenes uton tehát nem boldogultunk. Verbőczy Harmas-Könyvének utjára kellett tehát térnünk.

Előbb azonban tettünk még egy kísérletet. Hátha lehetne időt nyerni mégis.

Julianna asszony ragaszkodott ahhoz, hogy ő s gyermekei kálvinisták maradjanak s Toklyó Miska is becsületbeli dolgokat tartotta, hogy az asszony szándékán erőszakot ne tegyünk. Ő is kálvinista akart lenni minden áron.

De sora van ennek is. A vallást se nem illik, se nem szabad olyan könnyen változtatni, mint a felöltőt. Szigoru törvények vigyáznak erre.

El kell menni a paphoz s neki bejelenteni, hogy az ember vallást akar változtatni.

A pap aztán vagy lelkére beszél, hogy csak maradjon meg a régi akolban a régi pásztor mellett, vagy összeszítja kegyelmezést s pokrolra kívánja s minden ördögöt, elkárhoztat s örökös tüzet, lánmogot, gyehehnát rászakadti. Ha pedig se a szép beszéd, se az átok nem használ: akkor ugy kilöki a szobából, lába se éri a földet.

Ez a törvényes eljárás. De ha négy szem közt löki ki: az nem érvényes. Az áttérőnek két tanut kell azutána magával vinni, s ha a két tanu is látja, hogy az áttérőt kilökték: ez már törvényes is, érvényes is. Akkor az

áttérőt beveszi az új vallás papja, különben pedig be nem veszi.

No szegény Toklyó Miska, próbálj szerencsét ez uton is. Hátha így mégis be tudnak csempészni a kálvinisták anyakönyvébe. Mindjárt lenne valamiféle keresztlevél a számodra.

Toklyó Miska budapesti lakos volt, neki tehát a budapesti orosz katolikus papnál kellett jelentkezni.

Ugy ám, csakhogy Budapesten orosz katolikus egyház és pap nincs. Nincs tehát itt kinél jelentkezni.

Sebaj! Budapest bizonyosan leánya valamely orosz hitű egyháznak. Csak meg kell keresni, hol lakik az édes anya-egyház. Bizonyosan az lesz az édes anya, a ki ide legközelebb fekszik.

Meg is találuk. Hajdu-Böszörmény fekszik legközelebb. Jó magyar fészek; kurucok és hajdúk lakják; ezek már csak nem vetnek gáncot abban, hogy Toklyó Miska és Sághy Julianna ezét ne érjen.

Irtam a hajdu-böszörményi orosz papnak s nagy tisztelettel megkérdeztem, hogy az ő leánya-e Budapest; — ha pedig nem az ő leánya: hát akkor kinek a leánya?

Rögton felelt, a hogy illik mivel és nagy tiszteletű buzgó lelkű.

Azt felelte, hogy igazság szerint és a régi hagyományok emlékei szerint Budapest az ő leánya volna ugyan, de az ország kormányai s az egyházak jelölmelei a leányegyház szervezéséről már emberöltők óta megfeledeztek, így hát valósággal még se az ő leánya, hanem azért az ő híveinek ügyeit a budapesti római katolikus egyház lelkészei készséggel ellátják. Toklyó Miska tehát forduljon azokhoz.

Előre láttam, hogy Toklyó Miska megint újabb bajba keveredik; de most már mindegy volt, a kísérletet folytatni kellett.

Elment Toklyó Miska a belvárosi apáthoz. Öreg, jó lelkű, nagy kegyességű, istenes életű, de buzgó hitű férfiú volt az. Toklyó Miska tisztá, fekete,

őnéplő ruhájába öltözött s nagy alázattal kezét csokolt a jó apának.

— Én vagyok az a Toklyó Miska főtisztelendő szent atyám. De én szülem után görög katolikus orosz vallású vagyok s azért könyörögném, hogy miután nekem itt lekipásztorom nincs, az én nagy leki gyótrődésomban főtisztelendő szent atyám segítene meg engem.

— Szivesen édes fiam, csak tárd ki szivedet egészen; — mindavé hajodnak, bánatodnak és gyótrődésednek isten segítségével orvosa leszek.

— Van egy derék, becsületes asszonyszemély, az én lelkem Julcsám, a kivel már több esztendő óta együtt lakom. Szeretnék vele törvényes házasságra lépni.

— Jörával igyekezett édes fiam, emberséges dolgot mívelsz, jóvá hagyom.

— Ugy de főtisztelendő szent atyám, az én lelkem Julcsám kálvinistának született s az is akar maradni, sőt a gyerekeink is kálvinisták.

— Ejnye te Toklyó Miska, te egy istentől elrugaszkodott Toklyó Miska vagy, mit akarsz hát te most én tőlem?

— Csak azért könyörögném főtisztelendő szent atyám, hogy én is a leendő feleségem és meglevő gyerekeim hitén akarnek lenni, adna tehát nekem az én távollévő papom helyett engedelmelt arra, hogy a kálvinisták közé átmehessek.

A jó apát arca elkomorodott. Szemmel látható volt, hogy a szent egyháznak ilyen duhaj módon való megsértése miatt haragos gerjedelem kezd az ő bürgé lelkében erőre kapni. S hozzá még nem is igazi hive ez az ember.

— Mit akarsz te édes fiam? Eretnekké akarsz te lenni az én segítségemmel? — Az én segítségemmel? — No várj egy kissé!

Volt a szobában egy kis oltár. Az oltár sarkához támasztva az apát ur botja. Vastag, erős spanyol nád, keresztben álló vastag elefántcsontból való fogantyúval. Nyomott vagy két kilót. Oda tipeggett a bot az a jó öreg apát ur. Jobb kezébe fogta azt a botot s azután oda állt Toklyó Miska közelébe.

Az állampénztárak számadassainak felülvizsgálására kiküldött bizottság megdöbbentően volt kénytelen konstatálni, hogy az állampénztár, egyszerű írásra, névjegyre írt pár sorra fizetett ki tekintélyes összegeket; csak *Milán esküvőjének mintegy tíz millió frankot* fizetett ki az utolsó három év alatt. *Györgyevics* Vladán volt miniszterelnök magánéletről, nevezetesen butorokra, ebédre, zenére, világlásra és szolgák fizetésére 28.000 frankot kapott a rendelkezési alaphól. A beavatottak azt állítják, hogy az exminiszterelnök az egész háztartását, családja ruházatát stb. mind a rendelkezési alaphól fedezte, sőt *Sándor király* magánpénztárát is igénybe vette, az utóbbi a királynak, hogy fizetéséből nem tudja nagyszámú családját fenntartani.

A múlt évben 77.042.08 dinárt aranyban és 30.000 frankot ezüstben vett fel az állampénztáról *Györgyevics* Vladán, „merénylőpör költségeire.”

Petrovics Györgynek, *Petrovics* Vukasin volt pénzügyminiszter öcsésének, az általa elsikkasztott összeg fedezésére 19.000 frankot;

Petrovics Vukasin fia temetése költségére 15.000 frankot;

Györgyevics András közoktatásügyi miniszter beteg szemének gyógyítására 5000 frankot;

Gencsics belügyminiszternek 50.000 frankot utalványozták a rendelkezési és titkos alaphól.

Sőt a hadipénztárt is megérintette az exkormány, természetesen az exfőhadparancsnok *Milán* tudta és beleegyezésével.

Mindezen adatokat bőven részletezte a hivatalos *Sarpsche* *Novine* mai számában hozzá, megjegyezve, hogy az állampénztárak számadassainak felülvizsgálására kiküldött bizottság jelentését *Sándor királynak*, a szupluszokat és a bíróságnak is elő fogja terjesztetni a kormány azzal a kérelemmel, hogy a *Györgyevics-kormány* zúd alá helyeztesse.

Petrovics Vukasin, a volt pénzügyminiszter egy rópiratban szándékozik a kormány leleplezéseire válaszolni.

A román-bolgár konfliktus.

— Az Egyetértés tudósítóiának táviratai. —

Bukarest, szept. 18.

Az utóbbi napokban Bulgáriában észrevette, hogy Románia igen nagy rombolást vitt véghez erkölcsei tőkén a külföldön s azért mindentelké hamis hírek terjesztésével akarja ezt Romániának viszonzni.

Ivanov bolgár miniszterelnöknek ez irányban folytatott buzdoklása azonban teljesen hajótörést szenvedett. A bolgár miniszterelnök megküldötte a külföldi sajtó egyes vezető orgánumainak a román-bolgár konfliktusban tanúsított magatartását igazoló felvilágosításokat. Elküvette azt a ballépést, hogy francia nyelven szerkesztett okoskodásait elküldötte egy albáni független lapnak is, azzal a kérelemmel, hogy a görög közvélemény felvilágosítása szempontjából közölje a bolgár miniszterelnök véleményét. Ez a lépés azonban leleplezte *Ivanov*-ét és valóságos nevelésévé tette.

Nyilvánvaló dolog, hogy Bulgáriának a műveltséggel való hívalkodása nem egyéb puszta frazisztól s hogy az összes európai nemzetek igen jól tudják, hogy Bulgáriában az idegenek elleni erőszakoskodások és a rablással párosult gyilkosságok évi átlagos száma aránylag felülmúlja az összes Balkán-államok efféle bűntényeinek egész kontingensét. A bolgár kormány hivatalos értesítések útján értesíteni akarta az európai nemzeteket, hogy Romániában az elfogott bolgárokkal emberellenes módon bántak és ebből állításával úgy akarta a bolgárok részére biztosítani a kulturálmok szimpátiáját, hogy hivatkozott azon egyének neveire, a kik a román kegyetlenségek elől

Bulgáriába menekültek s a kik szintén kiállották a román börtönökben a leghajmerésztőbb tortúrákat. *Ivanov* nevet hozott fel és épen ezzel sült fel, mert Románia a hivatalos lapban a bolgár kormány által megnevezett összes bolgároknak általános *salvus conductus*-t biztosított és ingyen utazást s az összes költségek megtérítését azon czélból, hogy Romániába visszatérjenek és mutassák meg azokat a hatóságoknak, a kik őket bántalmazták. A román kormány ezt az elhatározását közölte először a hatalmakkal s azután az érdekelte Bulgáriával. A bolgár köztársaság azonban nem jelentkezett senki, hogy beigazolást nyerbessen *Ivanov* állítása. Ez a kényelmetlen fejleménye a dolognak igen kellemetlenül érintette a bolgár kormányt, felhagyott a hivatalos czáfolatokkal s a maga hivatalos lapját is francia nyelven adta ki, hogy az európai publikum hivatalos bolgár forrásból is vehessen információkat.

Az agitáció és gyűlölködés különben még folyik mind a két államban. Románia nagy gondal rendezi viszonyait s alaposan szervezkedik. Bulgáriában igen sokat fenyegetőzik a mikor maguk a miniszterek is a fejedelemség ziklár anyagi helyzetét nyilvánosan hangoztatják, a bolgár forradalmi bizottság Bulgária felől sokat képzelt tagjai olykor elég nagy lammával előkészítik a bolgár népet Románia ellen való fellépésre. Azokon az érdeklődési pontokon, melyeken a bolgár Románia határaitól hozhatók, mindenütt észlelhető a bolgár agresszív fellépése s mindennek dacára *Ivanov* bolgár miniszterelnök egyre hangoztatja, hogy a bolgárok nyugodtan viselkednek s a román kormány ok nélkül ideges és hogy megkeresésében még a hivatalos értekezési hang legelőbb követelményeit sem tartja szem előtt. Hivatalos táviratok nap-nap után hoznak az aldunai kerületekből új híreket, melyek a bolgároknak román aiatvalók életbiztonsága ellen elkövetett merénylőleírő számlolnak. Ezeket a híreket a bukaresti hivatalos lapok *hivatalosan* megvilágítják s a bolgár kormány azokat sem meg nem czáfolja, sem pedig a kihágások megszüntetése érdekében a legesélyesebb intézkedést sem tette meg. És mégis *Ivanov* bolgár miniszterelnök egyre hangoztatja, hogy mindent megtett, hogy a Romániával való jó viszony megszilárduljon. Ezt a politikai szentofantációt az európai publikum nem érti meg, de a hivatalos mélyen látó szemek tisztában vannak azzal, hogy *Bulgáriának Romániával szemben tanúsított magatartása nem méltó egy civilizált államhoz*, a mely a közbéke, a rend állandóan hivatott őre. Tudja mindenki, hogy Bulgária hódítási hőbortja a telhetetlen *panaszlativizmus* hatálos támogatása mellett eljutott kvalifikáhatatlan merészességével odáig, hogy sem a hatalmak, sem a nemzetközi egyezmények által reklamált rendszabályokat már nem respektálja. Ez azonban a dolog kezdete.

*Belovetkashetik az is Bulgáriában, hogy azok, a kik más államokban feljegyattokként szerepelnek, menedéket kaphatnak azon úrryág alatt, hogy tajjai a macedón forradalmi bizottságnak, mely bolgár nemzeti propagandát csinál és Macedóniát el akarja venni Törökországtól, azaz *Ivanov* szerint a berlini konvenczióknak Bulgáriának biztosított külön jogait törökszik érvényre juttatni.*

Dalmatien orosz diplomata egy asztal mellett döszöl *Sarajev* elnökkel, a ki annyi gaztetnek az értelmi szerzője s őket buzdítja. *Nikolajev* tábornok, *Ferdinánd* fejedelem főhadsegéde. Ez a tényállás megvilágítja az egész szituációt s mindenki tudja, hogy miért oly bátrak, oly elszántak a bolgár anarchisták. És mikor a bolgár állam hivatalos tapja ezeket a dolgokat a bolgár népi tudomásra hozza, nyomatekkel kijelenti, hogy *Bahmetiev* mindenekelőtt helyesli *Sarajev* magatartását.

Bukarest, szept. 18.

A román kormány mai napon tartott minisztertanácsban egy újabb és igen súlyos követelményekkel járható bolgár merénylőleírő foglalkozott. A bolgár kormány ezeleltt négy nappal özöbe vetette a *Turtukaiában* levő román alginmazium egyik tanárát, *Jonescut*, a ki ideiglenesen az igazgatói állást töltötte be a román intézetnél. A román-bolgár konfliktus ideje alatt *Jonescu* erős kifakadásokkal illette a bolgárokat állandó garázdálkodásokkal. *Jonescu* igazgatói szavai eljutottak a turtukaiai bolgár lelkes főlébe, a ki fellázította híveit a román intézet ellen. A *fellobbult bolgárokat az iskolát földig lerombolták és a tanszemélyzetet véresre verték. Jonescu* igazgató nevével Romániába akart menekülni, de Ruszusoknál való átutazása közben felismerék és abban a pillanatban, a mikor a hajóra akart szállani, letartóztaták. *Jonescu* nevének sikerült a román hajóra jutni s ennek segítségével áthajózott Románia területére. *Jonescut* a bolgár hatóságok elvittek *Varnába* és bebörtönözték. A megmenekült felesége Bukarestbe jött és a történetet előadta *Arion* kultuszminiszternek. *Arion* jelentést tett *Carp* miniszterelnöknek az esetről. Ezzel az újabb incidenssel foglalkozott ma a román minisztertanács s a bolgár kormányhoz oly megkeresést intézett állítólag, a mely még beláthatatlan viszálkodást hozhat a két állam lakosságára. A bolgár kormány újabb magatartásától függ, hogy most már béke vagy háboru legyen-e.

Cosztancza táviratok különben borzasztó dolgokat közölnek a bolgárok vandálizmusáról. *Ma-*

Bukarest, szept. 18.
Floresku vizsgálóbíró befejezte összes teendőit *Mihailianu* meggyilkolása ügyében, az iratok részben a törvényszékhez, részben a miniszterelnökhöz lettek átvéve. *Floresku* faradosság, ügyes elköltözetés munkáját nem sokára kitöltésével fog kapni a román királytól. *Szofján* *Dimitrov* és *Ivanov* a román törvényszék. *Szofján* *Dimitrov* fogja tárgyalni az *ifjúi törvényszék*. *Szofján* *Dimitrov* nagyon megfört s mikor utóljára meg neki a előtt, könyörgött, hogy bocsássák meg neki a bűnét, mert ő megjavul s atközni fogja örökké azokat, a kik a bűn útjára vittek. *Mihailianu* neje és a férje által szerkesztett „*Peninsula Balcanica*” részére ismeretlen adakozó harmincezer frankot küldött.

Az ellenzéki lapok erős támadásokat intéznek a kormány ellen, hogy a román-bolgár konfliktusban engedékenységgel megálta a román *büszkeséget*. *Sturdea* lapjainak kiabálásait már senki sem veszi komolyan. A mai napon tartott minisztertanács a román bolgár konfliktusát foglalkozott. Az igazságügyi miniszter bemutatta az ez ügyben a bolgár kormányhoz intézendő megkeresésének formuláját. A román kormány hivatalosan közölte, hogy a lapok által híresztelt és állítólag *Turtukaiában* történt román-bolgár összeütközésből egy szó sem igaz.

Szofja, szept. 18.

A bolgár hivatalos körök már úgy tesznek, mintha a román-bolgár konfliktussal nem is törődének. Csak *Sarajev* és híveinek működése észlelhető a nép mindennapi hangulatában. *Sarajev* hosszabb ideig konferált a miniszterelnökkel és azután ismét eddigi tartózkodási helyére ment. A bolgár nép ugyanis szeretné *Sarajevot* övezőidőben részesíteni, de sehol sem találja.

Konstantinápoly, szept. 18.

A török hatóságok rendeletet kaptak, hogy *Macedóniában* minden bolgárt szemmel tartassanak s a kiről meggyőződést szereznek, hogy politikai üzemekkel foglalkoznak, azokat izzék ki azonnal a török birodalom területéről s eljárásukról értesítsék az összes hatóságokat.

Bukarest, szept. 18.

Német tiszték megvizsgálták a román összes katonai felszereléseket. A vizsgálatot titokban tartják.

Bukarest, szept. 18.

A román kormány mai napon tartott minisztertanácsban egy újabb és igen súlyos követelményekkel járható bolgár merénylőleírő foglalkozott. A bolgár kormány ezeleltt négy nappal özöbe vetette a *Turtukaiában* levő román alginmazium egyik tanárát, *Jonescut*, a ki ideiglenesen az igazgatói állást töltötte be a román intézetnél. A román-bolgár konfliktus ideje alatt *Jonescu* erős kifakadásokkal illette a bolgárokat állandó garázdálkodásokkal. *Jonescu* igazgatói szavai eljutottak a turtukaiai bolgár lelkes főlébe, a ki fellázította híveit a román intézet ellen. A *fellobbult bolgárokat az iskolát földig lerombolták és a tanszemélyzetet véresre verték. Jonescu* igazgató nevével Romániába akart menekülni, de Ruszusoknál való átutazása közben felismerék és abban a pillanatban, a mikor a hajóra akart szállani, letartóztaták. *Jonescu* nevének sikerült a román hajóra jutni s ennek segítségével áthajózott Románia területére. *Jonescut* a bolgár hatóságok elvittek *Varnába* és bebörtönözték. A megmenekült felesége Bukarestbe jött és a történetet előadta *Arion* kultuszminiszternek. *Arion* jelentést tett *Carp* miniszterelnöknek az esetről. Ezzel az újabb incidenssel foglalkozott ma a román minisztertanács s a bolgár kormányhoz oly megkeresést intézett állítólag, a mely még beláthatatlan viszálkodást hozhat a két állam lakosságára. A bolgár kormány újabb magatartásától függ, hogy most már béke vagy háboru legyen-e.

Cosztancza táviratok különben borzasztó dolgokat közölnek a bolgárok vandálizmusáról. *Ma-*

Bukarest, szept. 18.
Floresku vizsgálóbíró befejezte összes teendőit *Mihailianu* meggyilkolása ügyében, az iratok részben a törvényszékhez, részben a miniszterelnökhöz lettek átvéve. *Floresku* faradosság, ügyes elköltözetés munkáját nem sokára kitöltésével fog kapni a román királytól. *Szofján* *Dimitrov* és *Ivanov* a román törvényszék. *Szofján* *Dimitrov* fogja tárgyalni az *ifjúi törvényszék*. *Szofján* *Dimitrov* nagyon megfört s mikor utóljára meg neki a előtt, könyörgött, hogy bocsássák meg neki a bűnét, mert ő megjavul s atközni fogja örökké azokat, a kik a bűn útjára vittek. *Mihailianu* neje és a férje által szerkesztett „*Peninsula Balcanica*” részére ismeretlen adakozó harmincezer frankot küldött.

Az ellenzéki lapok erős támadásokat intéznek a kormány ellen, hogy a román-bolgár konfliktusban engedékenységgel megálta a román *büszkeséget*. *Sturdea* lapjainak kiabálásait már senki sem veszi komolyan. A mai napon tartott minisztertanács a román bolgár konfliktusát foglalkozott. Az igazságügyi miniszter bemutatta az ez ügyben a bolgár kormányhoz intézendő megkeresésének formuláját. A román kormány hivatalosan közölte, hogy a lapok által híresztelt és állítólag *Turtukaiában* történt román-bolgár összeütközésből egy szó sem igaz.

Szofja, szept. 18.

A bolgár hivatalos körök már úgy tesznek, mintha a román-bolgár konfliktussal nem is törődének. Csak *Sarajev* és híveinek működése észlelhető a nép mindennapi hangulatában. *Sarajev* hosszabb ideig konferált a miniszterelnökkel és azután ismét eddigi tartózkodási helyére ment. A bolgár nép ugyanis szeretné *Sarajevot* övezőidőben részesíteni, de sehol sem találja.

Konstantinápoly, szept. 18.

A török hatóságok rendeletet kaptak, hogy *Macedóniában* minden bolgárt szemmel tartassanak s a kiről meggyőződést szereznek, hogy politikai üzemekkel foglalkoznak, azokat izzék ki azonnal a török birodalom területéről s eljárásukról értesítsék az összes hatóságokat.

Bukarest, szept. 18.

Német tiszték megvizsgálták a román összes katonai felszereléseket. A vizsgálatot titokban tartják.

Bukarest, szept. 18.

A román kormány mai napon tartott minisztertanácsban egy újabb és igen súlyos követelményekkel járható bolgár merénylőleírő foglalkozott. A bolgár kormány ezeleltt négy nappal özöbe vetette a *Turtukaiában* levő román alginmazium egyik tanárát, *Jonescut*, a ki ideiglenesen az igazgatói állást töltötte be a román intézetnél. A román-bolgár konfliktus ideje alatt *Jonescu* erős kifakadásokkal illette a bolgárokat állandó garázdálkodásokkal. *Jonescu* igazgatói szavai eljutottak a turtukaiai bolgár lelkes főlébe, a ki fellázította híveit a román intézet ellen. A *fellobbult bolgárokat az iskolát földig lerombolták és a tanszemélyzetet véresre verték. Jonescu* igazgató nevével Romániába akart menekülni, de Ruszusoknál való átutazása közben felismerék és abban a pillanatban, a mikor a hajóra akart szállani, letartóztaták. *Jonescu* nevének sikerült a román hajóra jutni s ennek segítségével áthajózott Románia területére. *Jonescut* a bolgár hatóságok elvittek *Varnába* és bebörtönözték. A megmenekült felesége Bukarestbe jött és a történetet előadta *Arion* kultuszminiszternek. *Arion* jelentést tett *Carp* miniszterelnöknek az esetről. Ezzel az újabb incidenssel foglalkozott ma a román minisztertanács s a bolgár kormányhoz oly megkeresést intézett állítólag, a mely még beláthatatlan viszálkodást hozhat a két állam lakosságára. A bolgár kormány újabb magatartásától függ, hogy most már béke vagy háboru legyen-e.

Cosztancza táviratok különben borzasztó dolgokat közölnek a bolgárok vandálizmusáról. *Ma-*

Bukarest, szept. 18.

Német tiszték megvizsgálták a román összes katonai felszereléseket. A vizsgálatot titokban tartják.

Bukarest, szept. 18.

A román kormány mai napon tartott minisztertanácsban egy újabb és igen súlyos követelményekkel járható bolgár merénylőleírő foglalkozott. A bolgár kormány ezeleltt négy nappal özöbe vetette a *Turtukaiában* levő román alginmazium egyik tanárát, *Jonescut*, a ki ideiglenesen az igazgatói állást töltötte be a román intézetnél. A román-bolgár konfliktus ideje alatt *Jonescu* erős kifakadásokkal illette a bolgárokat állandó garázdálkodásokkal. *Jonescu* igazgatói szavai eljutottak a turtukaiai bolgár lelkes főlébe, a ki fellázította híveit a román intézet ellen. A *fellobbult bolgárokat az iskolát földig lerombolták és a tanszemélyzetet véresre verték. Jonescu* igazgató nevével Romániába akart menekülni, de Ruszusoknál való átutazása közben felismerék és abban a pillanatban, a mikor a hajóra akart szállani, letartóztaták. *Jonescu* nevének sikerült a román hajóra jutni s ennek segítségével áthajózott Románia területére. *Jonescut* a bolgár hatóságok elvittek *Varnába* és bebörtönözték. A megmenekült felesége Bukarestbe jött és a történetet előadta *Arion* kultuszminiszternek. *Arion* jelentést tett *Carp* miniszterelnöknek az esetről. Ezzel az újabb incidenssel foglalkozott ma a román minisztertanács s a bolgár kormányhoz oly megkeresést intézett állítólag, a mely még beláthatatlan viszálkodást hozhat a két állam lakosságára. A bolgár kormány újabb magatartásától függ, hogy most már béke vagy háboru legyen-e.

Cosztancza táviratok különben borzasztó dolgokat közölnek a bolgárok vandálizmusáról. *Ma-*

A hatalmak teljes elégtételt fognak követelni a követések ellen intézett támadásokért és az idegenek lemészárlásáért. Még nincs eldöntve, hogy melyik városban lesznek a béketárgyalások.

A kártérítések kérdéséről a hatalmak még nem tárgyalnak.

Hongkong, szept. 18.

A nyugati folyó vidékéről érkező hírek szerint ott minden városban szorgalmasan gyakorolnak a kínai csapatok. Kínai ágyusaszádok járnak ismétgá folyón fel és le. Nyilván akcióra készülnek, de lehetetlen megállapítani, hogy milyen akcióra. A Szandiper folyamgözös a folyamdel-taban cirkál. A Robin folyamgözös Kantonba ment.

London, szept. 18.

A Standard jelenti Washingtonból tegnap kelettel: Az orosz és a francia ügyvivők, a kik ma látogatást tettek a külügyi hivatalban, kijelentették, hogy kormányaik szándékai Peking kúrtését illetőleg nem szenvedtek változást. Együttal azt kérdezték, hogy az Egyesült-Államok mit szándékoznak tenni. A válasz az volt, hogy a pillanat nem alkalmas a döntésre.

Hongkong, szept. 18.

A Sachsen gözös gróf *Waldersee* tábornaggyal ma ideérkezett.

Köln, szept. 18.

A Köln. Zig-nak jelentik Berlinből: *Khinai táviratok arról biztosítanak, hogy Khinában mindenféle folyók a harc s még most szó sem lha a end helyreállításáról.* A harc megújulását az okozta, hogy a kínai követek hazug híreket tartároznak az európai hatalmak egyenlenségéről. A hatalmaknak kötelessége, hogy ne teoretice, hanem fájdalommal érezhető módon éreztessék a kínaiakkal, hogy mit értenek az európaiak népjog alatt. Ugy látszik, hogy már most Amerika is elesebben fog fellépni.

Berlin, szept. 18.

A „Nord. Allg. Zig.” írja: A london—parisi—pétervári—romai—washingtioni és becsi nagykövetekekhez és a tokiói követéshez gróf *Bulow* államtitkár a következő távirati köriratot intézte: A császár kormánya a kínai kormánnyal való diplomáciai érintkezésbe bocsátkozásnak *előfeltételül* tekinti a kiszolgáltatását a személyeknek, a kik a népjog ellen Pekingben elkövetett bűntettek első és valódi okozóiként megállapították. A *végrehajtott bűnök száma igen nagy és a civilizált létismerettel ellenkeznek a tömeges létezés.* Azonkívül a viszonyok hoznak magukkal, hogy meg a vezetőik csoportja sem kutható ki teljesen. Ama kevesek azonban, a kiknek bűnössége nyilvánvalóan meg van állapítva, *kiszolgáltatandók és megváltandók.* A hatalmak pekingsi képviselői abban a helyzetben lesznek, hogy ennel a vizsgálatal teljes hűdel bizonyagot tehessenek és szerezzenek. *Keresendő fontos a megváltottak száma, mint inkább fő mudiói és vezetői minőségük.* A kormány azt hiszi, hogy e pontban számíthat az összes kabinetek egyetelmességére, mert az igazságos bűnhődés eszméje iránti közbizonyosság egyuttal közbizonyosságot jelentene a büntétt ismétlődésével szemben. A kormány ennelőgra azt javasolja az érdekelte kabineteknek, hogy hívják fel pekingsi képviselőket azoknak a kínai vezető személyiségeknek a megjelölésére, a kiknek bűnössége néve a büntettek okozása és végrehajtása tekintetében a ket-ség ki van zárva.

Frankfurt, szept. 18.

A „Frankfurter Zeitung”-nak táviratozzak *Sarajev*ől: Az itteni angol sajtó fenyegetőleg ír Oroszország ellen és közli, hogy az angol hadi-hajók készek megtámadni azt az orosz hadihajót, a mely vállalkozik *Li-Hung-Csang* eltkérésére.

Az orosz cirkáló hajót, a mely erre parancsot kapott, visszarendelték.

A khinai bonyodalom.

Waldersee Hongkongba érkezett. Két nap múlva Shanghai-ra ér, négy nap alatt Tiencsinbe. Nem lehet tudni, hogy hol fog kikötni. Lényegesen megváltoztak a viszonyok az alatt az idő alatt, miattól ő tengeren volt. Az azonban kétségtelen, hogy a hatalmak és Khina közt a béketárgyalások még nem kezdődtek meg s így még *Waldersee* nek is akadnia dolga.

Ma különben a következő távirataink érkeztek:

London, szept. 18.

A „Daily Graphic” írja: *Az előkészített béketárgyalások a naghatalmak és Khina közt az utóbbi napokban sokat haladtak.* A hatalmak tárgyalásai nem szenvednek zavarást ama véleménykülönbség következtében, a melyet a Peking kiürítése vonatkozó javaslat okozott. A hatalmak közt folyton a legteljesebb egyetértés uralkodik.

A következő pontokat már megállapítottaknak tekintik:

1. *Li-Hung-Csangot* az összes hatalmak elismerik békealkudozóknak, valószínűleg *Csing* herceget is el fogják ismerni. Ez a határozat természetesen feltételezi azt, hogy *Li-Hung-Csang* és *Csing* herceg keillo meghatalmazást fognak felmutatni.
2. *Khinában* központi kormányt állítanak fel, mely a hatalmakkal a történetéért elégtételt

egyháznak lennel hve. Erej tehát nyugodt lélekkel haza a te békességés hajlékódia s kezd újból s most már a helyes uton a te igazságodnak kivívását.

Egészen vidám lelekkel jött hozzám Tokyó Miska. Még dicsekedett is, hogy legalább a kálvínista parókiában meg nem verték.

— Megkapod te Tokyó Miska még ott is a verést.

De ezt csak egy gondoltam, Tokyó Miskának fenhangon meg nem mondtam. Minek keseritem az életét szegénynek?

A kálvínista püspök ur szavában mégis volt utmutatás. Hátha Tokyó Miska a hajdu-böszörményi orosz pappal jeleniknek az áttérés dolgában s onnan hozna két tanu-bizonyítványt? Akkor a püspök urat szaván lehetne fogni s s Tokyó Miska mégis csak bele kerülne az anyakönyvbe.

Kocsira raktuk Tokyó Miskát s küldtük Hajdu-böszörménybe. Elküldtem vele egyik ügyes, virgoncz eszű emberemet is. A pap ugyan ott is kilődöltötte Tokyó Miskát, de néhány hét múlva a szükséges bizonyítványt mégis csak visszerkeztek hozzám.

Megint elküldtem a kálvínista püspökhöz. E jó püspök urat azonban megtevésleni nem lehetett. Szórol szóra így felelt:

— Valamint öt hét előtt: ép akképen örven-dezik az én lelkem ma is, hogy te édes felebarátom az én egyházam igaz hívei közé kívánczol, de azért én téged még most se vehetek be az én hívám közé. Mert igaz ugyan, hogy te most már saját egyházbéli görög katolikus lelkész-nél jelentetted be áttérési szándékodat, de ez meg nem a te lelkészd volt, minthogy te budapesti lakos vagy: Budapest pedig nem Hajdu-Böszörmény. Az ország alkotmányát szentl meg kell tartanunk, nagyoknak és kicsinyeknek egyaránt; az alkotmány pedig azt parancsolja, hogy ily esetben kiki a saját lakása szerint való lelkésze előtt jelenkeztesd. Te ezt édes felebarátom nem teljesítetted, így hát rajtad ez uttal se segíthetek.

De most már Tokyó Miska igazán elkecsere-dt s keserűségében sirva fakadt.

— Mi lesz az én lelkem Julcsámból? Mi lesz az én ártatlan gyerekeimből? Segítsen meg méltóságos uram, hiszen én arról nem tehetek, hogy a hol én lakom: ottan nincsen papom s a hol volna papom: ott meg én nem lakom. Adjon leg-alább jó tanácsot.

— En édes felebarátom istenek igéit hirdetem s nem a törvény parancsait látogatom. Vannak Mózesek és Próféták a te számodra is, keresd föl azokat.

(Folytatjuk)

FALUN.

— OROSZ REGÉNY. — 31

Írta: *TIHONOV VLADIMIR.*

— Hogyne volna? Meg van! — felelt Gyuri előkezeken — a szobában nem... Melyiket akarja tudni? Meglehet, hogy könyv nélkül is tudom.

— Azt szeretném tudni, hogy mikor ér a „Dobrynya” az Urakovszki állomáshoz.

— Ah! a „Dobrynya”! Ezt én egész bizonyosan tudom. Ma éjjel, vagy helyesebben mondva: holnap hajnalban, egy reggeli három-négy óraker. De minek önének a „Dobrynya”? Hiszen az lefelé megy, nem felfelé, L. i. Asztrahánba.

— Hiszen oda kell nekem.

— Hat talán ön is elutazik? — kérdezte Gyuri mosolyogva.

Ezen hirdetés rovatban minden szöveg... TELEFON 5166.

KIS HIRDETESEK

Ezen hirdetés rovatban minden szöveg... TELEFON 5166.

Kis hirdetés. Biztos siker. Egy szó ára 4 fillér. Illustration of a woman in traditional dress.

Kis hirdetések. János az Egyetértés számára... Breuer nővérek... Burger Vilmosné... Nemecsek A. P.

Alkalmazást nyv. Gyermeklény... Oktatás. Nevelőintézet... Szépirodai tanfolyam.

Hirdetési ügynökök. Két ügyes és megbízható... Tan-erőket. Pohárköszöntések... Butor.

A legjobb szivarka. hűvelyeket árusítja az Uránia... Arany és ezüst... Budapest.

Arany és ezüst... Budapest. Kereskedelmi Végzettség... Hölgyek Titkára.

Arany és ezüst... Budapest. Kereskedelmi Végzettség... Hölgyek Titkára.

Arany és ezüst... Budapest. Kereskedelmi Végzettség... Hölgyek Titkára.

Arany és ezüst... Budapest. Kereskedelmi Végzettség... Hölgyek Titkára.

Eladás. Szepességi. Vétel. Uradalomtól... Gyönyörű urizoba... Vörös áfonya... Butor.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Alkalmazást keres. Kisebb birtokra... Lakas és berlet. Két földszintes ház... Külföldi.

Szőnyegek. legnagyobb választékban, legelőnyösebb árakon. SZMYRNA - szőnyegek (kézzel csomózva) TOTTIS és KREN

Budapest és környéke. Budapesti tervek... Budapesti tervek... Budapesti tervek...

Nestlé-féle gyermekliszt. Központi raktáros: BERLYAK F. Wien, I., Naglbergasse 1.

A „MERCUR” bank- és váltó-üzlet részvénytársaság. Budapest, IV., Váci-utca 37.

Eredeti Meidinger-kályhák. Eredeti Meidinger-caloriferek. szabadalmazott szabályozó-töltő-kályhák

Hölgyek figyelmébe! özv. WESZELOWSKY ALBIN-né női kalap díszítő műterme

Med. univ. Dr. FABINYI. titkos betegséget (hüvelygyógyászat, szifilisz)

Hirdetmények felvételnek a kiadóhivatalban Budapest, IV., Pappnövelde-utca 8.

Legkezemesebb, legkínzóbb és nekilözhetőbb FOGTISZTÍTÓ SZER tubusokban

Titkos betegségeket. A legelhanyagoltabb és legidősebb hüvelygyógyászat

Dr. KAJDACSY. rendelés intézetében Budapest, V., Váci-körút 4. szám, I. emelet.

Millió embernek a Schneider-féle PÁFRÁNY-TOKOCSKÁK (galandócselhajtó)

DELEN ÉS ÉJSZAKON. Irtó PEKÁR GYULA. Két kötet, 71 remek szöveggyűjtemény és 42 finom kivitelű képműveléssel.

SCHWARTZ Illatszertársaság. Budapest, VII., Danjanich-utca 20.

Menetjegy (körutazási) forgalom. A vasúti forgalomban érvényes összehajtható menetjegyek

Pályázati hirdetmény. A magyar királyi államvasutak Debreczen állomáson létesítendő emeletes áruállomás

Millió embernek a Schneider-féle PÁFRÁNY-TOKOCSKÁK (galandócselhajtó)

DELEN ÉS ÉJSZAKON. Irtó PEKÁR GYULA. Két kötet, 71 remek szöveggyűjtemény és 42 finom kivitelű képműveléssel.

SCHWARTZ Illatszertársaság. Budapest, VII., Danjanich-utca 20.